

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 5302/2020
26.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Данијеле Николић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиље малолетне АА из ..., коју заступа мајка ББ из ..., чији је пуномоћник Александар Савић адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Јелена Миловановић Манојловић адвокат из ..., ради измене одлуке о висини издржавања и одржавања личних контаката, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 179/20 од 03.07.2020. године, у седници већа одржаној дана 26.11.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 179/20 од 03.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину П2 371/19 од 24.01.2020. године, ставом првим изреке, одређено је да ће се лични односи тужиље малолетне АА из ... и њеног оца - туженог ВВ из ... одржавати на начин наведен у овом ставу изреке, одлучено да ће место преузимања и враћања малолетног детета у заказано време бити место пребивалишта њене мајке уз обавезу да отац или неко од најближих његових сродника из најужег круга породице којег малолетно дете лично познаје и са којим је већ остваривало контакте преузме дете и враћа га у домаћинство мајке у уговореним терминима, с тим што се лични односи малолетног детета и оца могу одвијати и ван одређеног начина, услед оправдане спречености детета или оца, а све уз претходно постигнути договор законског заступника малолетног детета и његовог оца, овде туженог. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да на име свог доприноса у издржавању малолетне АА плаћа месечно по 7.000,00 динара, сваког првог до петог у месецу за текући месец, преко поштанске упутнице законском заступнику тужиље почев од 24.09.2019. године као дана подношења тужбе па све док законска обавеза издржавања постоји или док ова одлука не буде промењена или укинута, као и да доспеле а заостале рате на име издржавања плати одједном у року од 15 дана од пријема отправка пресуде под претњом извршења. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да на име свог доприноса у издржавању малолетне АА плаћа месечно још по 2.000,00 динара, сваког првог до петог у месецу за текући месец преко поштанске упутнице законском заступнику тужиље почев од дана поднете тужбе - 24.09.2019. године па све док законска обавеза издржавања постоји или док ова одлука не буде промењена или укинута. Ставом

четвртим изреке, одлучено је да се овом пресудом мења пресуда Основног суда у Параћину П2 187/15 од 19.08.2016. године у трећем и четвртном ставу изреке. Ставом петим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 179/20 од 03.07.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Параћину П2 371/19 од 24.01.2020. године у првом ставу изреке. Ставом другим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Параћину П2 371/19 од 24.01.2020. године у другом и петом ставу изреке и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се посебно не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка из става другог наведеног члана које су законом (члан 407. став 1. тачка 2. ЗПП) предвиђене као разлог за овај ванредни правни лек. Нису основани наводи ревизије о битним повредама одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињеним у другостепеном поступку. Одлучујући о жалби туженог другостепени суд није погрешно применио правило о терету доказивања из члана 231. ЗПП, а о жалби је одлучио у складу са чланом 383. став 1. истог закона.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Основног суда у Параћину П2 187/15 од 19.08.2016. године одлучено је о начину одржавања личних односа тужиље и туженог. Том пресудом одређено је да ће тужиља са туженим проводити сваки викенд од петка у 12 сати до недеље у 20 сати, 10 дана летњег и 7 дана зимског распуста у континуитету, сваки други свој рођендан, дан крсне славе и рођендана туженог. Тужиља је рођена ...2010. године и сада похађа основну школу. У стручном налазу и мишљењу органа старатељства предложено је да тужиља проводи са оцем сваки викенд од петка у 20 сати до недеље у 12 сати, половину зимског и летњег распуста у континуитету, сваки њен други рођендан, дан крсне славе и рођендана туженог, сваку другу Нову годину, Божић и Ускрс.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одлуку о начину одржавања личних односа странака донели правилном применом материјалног права.

Родитељско право је, сагласно члану 67. Породичног закона, изведено из дужности родитеља и постоји само у мери која је потребна за заштиту личности, права и интереса детета. Према члану 61. став 1. истог закона, дете има право да одржава личне односе са родитељем са којим не живи.

Донетом одлуком остварује се право тужиље да одржава личне односе са туженим, на начин који је у садашњим околностима у њеном најбољем интересу.

Наиме, тужилца је дете школског узраста које, због обавеза у школи и после школе, највише слободног времена има током викенда. Тужилца би то слободно време требало да равноправно проведе са оба родитеља, а када викенд проводи са туженим и да јој се омогући време потребно да би се припремила за почетак следеће радне седмице. Посматрано у том контексту, одлука судова да тужилца проводи са туженим сваки други викенд - од петка у 20 сати до недеље у 12 сати је у постојећим околностима у најбољем интересу тужилце јер јој омогућава да одржава блиске односе са туженим и његовом породицом, да слободно време током месеца проведе и са мајком, али и да се након боравка код оца припреми за први радни дан у следећој седмици.

Имајући изложено у виду, по оцени Врховног касационог суда, нису основани ни наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Тужени у ревизији користи појам „проширени модел виђања“ који користи и другостепени суд у образложењу побијане пресуде. По становишту ревизијског суда, ради се о измењеном начину одржавања личних односа у којем је, оценом свих околности случаја, смањена учесталост и дужина времена које ће тужилца проводити са туженим током нерадних дана у месецу, али је зато продужено време које ће у континуитету боравити код оца током зимског и летњег распуста, односно омогућено јој да убудуће и одређене празнике проводи са оцем.

С тога је, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић